

ο Άγος

ΝΕΑΝΙΚΟ & ΜΑΘΗΤΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΩΝ “ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΑΥΛΟΣ”
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2015

77

2015: νέος χρόνος,

νέος δρόμος,

νέα αρχή!

Νεανικό & Μαθητικό περιοδικό
των ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΩΝ
“ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΑΥΛΟΣ”
Ισθμός Κορίνθου, Τ.Κ. 20100
Τηλ: 27410.29663
www.apostolospavlos.gr

Περίοδος Β' Χρόνος Θ'
(Περίοδος Α': 1994-8)

Τεύχος 77 (123)

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2015

Συντάσσεται από μαθητές των Εκπαιδευτηρίων
με την γενική επιμέλεια της Διεύθυνσης.

Υπεύθυνος ύλης:

Ανδρέας Κουτσόπουλος, φιλόλογος

Εκδότης - Ιδιοκτήτης:

Σύλλογος «ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ» Σ.Α.

Γέλωνος 9, 11521 Αθήνα

Τηλ: 210 - 6443.294

ΤΥΠΟΙΣ: Lithos

>Περιεχόμενα

Ό,τι μας χρειάζεται για τη νέα χρονιά	3-4
Αξιοποίησε τον χρόνο σου!	4-5
Ανταπόκριση από την Αγία Γη	6-11
Εκδηλώσεις Χαράς & Δημιουργίας	12-13
Μαθητεύοντας κοντά στους Αγίους	14
Στους εργάτες του πνεύματος (ποίημα)	15
Φιλολογική γωνιά	16-17
Δελτίο ειδήσεων	18
Σκέψεις & αναμνήσεις από μια θεατρική παράσταση	19
Ξενόγλωσσες σελίδες:	
Αγγλικά: What is your opinion about NMA*'s proposal to ban smoking in public areas?	20
Ιταλικά: Τι είναι η ιταλική γλώσσα	21
Περιβαλλοντικό: Το φετινό περιβαλλοντικό μας πρόγραμμα	22
Οι Σπίθες του «ΠΥΡΣΟΥ»	23

▶ Εξώφυλλο: Χιονισμένο τοπίο

▶ Οπισθόφυλλο: 9+1 χρόνια Εκπαιδευτήρια “ Απόστολος Παύλος”

Ανακοίνωση

Σας γνωστοποιούμε ότι κυκλοφορήθηκαν
βιβλιοδετημένοι οι τόμοι των περιοδικών
«Κοινωνικές Τομές» και «Ο Πυρσός» του 2015
με ενδιαφέρουσα ύλη
για νέους και ενήλικες.
Τιμώνται ο μὲν πρώτος 20 ευρώ
και ο δεύτερος 12 ευρώ.

Διατίθενται σε περιορισμένο αριθμό αντιτύπων.

Πληροφορίες τηλ. **27410. 29663**

Ό,τι ...μας χρειάζεται
για τη νέα **χρονιά!**

Φίλε και Φίλη,

Αναζητούμε στην αρχή κάθε νέου έτους τι μας είναι αναγκαίο, τόσο σε μας, όσο και στα αγαπημένα μας πρόσωπα, για να ευτυχήσουμε τη νέα περίοδο που πρόκειται να διανύσουμε. Ο εθισμός μας στην κατανάλωση οδηγεί συχνά τα βήματά μας στα καταστήματα. Πρωτίστως ως υλικές αναγνωρίζουμε τις ανάγκες μας. Σύντομα όμως έρχεται ο κορεσμός και απογοητευόμαστε και διαπιστώνουμε ότι στον άνθρωπο δεν αρκούν για το ευ ζην του τα υλικά αγαθά. Άλλοι, πάλι, αποζητούν ως ανάγκη την αναγνώριση από το περιβάλλον τους, κάποτε και την επικράτηση-επιβολή τους σ' αυτό. Η δύναμη και η εξουσία είναι επιθυμητές απ' όλους και σε όλες τις εποχές. Φθείρουν όμως τον άνθρωπο, τον κάνουν σκληρό, ανάλγητο, απάνθρωπο. Ανεπιθύμητος καταντά ο άνθρωπος στους γνωστούς, στους φίλους, συχνά και στους

οικείους του. Προσβλέπουν σ' αυτόν τελικά μόνο όσοι πρόσκαιρα ελπίζουν να επωφεληθούν κάτι. Μετά κι αυτοί απομακρύνονται. Τέλος, κάποιοι δοκιμάζουν – τολμούν θα έλεγα – να ξεκινήσουν τη νέα χρονιά αδέσμευτοι, με «απελεύθερη» στάση. Ζητούν να αποτινάξουν τον Θεό σαν άλλο δυνάστη, να ζήσουν χωρίς αναστολές και «πρέπει» τη νέα χρονιά, που έτσι – ελπίζουν – θα είναι πολλά υποσχόμενη. Κάνουν τα σχέδιά τους χωρίς Αυτόν. Άλλωστε, δίχως Θεό, όλα επιτρέπονται.

Αυτοί οι τρεις πειρασμοί, φίλοι μου, κάτι μας θυμίζουν από τη ζωή του Κυρίου μας. Να, που είναι πάντα επίκαιροι κι εμείς πάντα επίφοβοι να ενδώσουμε σε έναν ή και στους τρεις. Αργά ή γρήγορα, πάντως, όλοι θα μας απογοητεύσουν το ίδιο. Και μετά, τι; Κάποτε, ένας νέος, απαριθμώντας στον πνευματικό του τα εφήμερα σχέδιά του για το μέλλον του, ερωτάτο απ' αυτόν:

ΚΑΘΕ ΜΗΝΑ

«Δεϋτε λάβετε πάντες Πνεῦμα σοφίας, Πνεῦμα συνέσεως, Πνεῦμα φόβου Θεοῦ, τοῦ ἐπιφανέντος Χριστοῦ.»

(Άγια Θεοφάνια – Ύμνος της ακολουθίας αγιασμού των υδάτων)

«...σοφίαν δέ οὐ τοῦ αἰῶνος τούτου, οὐδέ τῶν ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος τούτου τῶν καταργουμένων...»

(Α' Κορ. β', 6)

«Και μετά, τι;... Και μετά, τι;» Και, αφού τα απαρίθμησε όλα, απάντησε στην επίμονη ερώτηση του πνευματικού: «Ε, μετά θα πεθάνω.» «Και μετά, τι;», ξαναρώτησε ο πνευματικός. Ακολούθησε βαθιά σιωπή. Εκεί σταματούσαν τα όνειρά του. Και μετά... ΤΙΠΟΤΑ.

Αισθάνεσαι πόσο μεγάλο δώρο-προνόμιο είναι το ότι είμαστε μέλη του αγίου Σώματος του Χριστού, της Εκκλησίας Του; Καταλαβαίνεις τι σημαίνει κάθε αρχή του νέου έτους να μην αγωνιάς όπως οι άλλοι για το πού να αναζητήσεις ό,τι σου χρειάζεται για το νέο ξεκίνημά σου στο χρόνο; Εσύ κι εγώ έχουμε τη Μητέρα μας Εκκλησία, που μας καλεί και μας υποδεικνύει μόνο ό,τι πραγματικά έχουμε ανάγκη. Και τα άλλα, μας βεβαιώνει, θα έρθουν, θα μας δοθούν κατά το συμφέρον μας. Αρκεί εμείς να ακολουθήσουμε τη φωνή της: «Δεύτε λάβετε πάντες Πνεύμα σοφίας, Πνεύμα συνέσεως, Πνεύμα φόβου Θεού, του επιφανέντος Χριστού». Είναι αυτό το Πνεύμα ό,τι μας χρειάζεται για τη νέα χρονιά. Είναι το ίδιο Πνεύμα στο οποίο μαθήτευσαν οι προφύτες και οι δίκαιοι της Π. Διαθήκης. Το Πνεύμα, με το οποίο γαλουχήθηκαν οι Απόστολοι, οι μάρτυρες, οι όσιοι θεοφόροι Πατέρες και Μητέρες της Εκκλησίας μας. Δοκιμασμένο, Ζωοποιό, Αγιοτρόφο Πνεύμα, αυτό που λάβαμε με το άγιο Βάπτισμα. Ας το αξιοποιήσουμε χωρίς αναβολή.

Καλή και Ευλογημένη Χρονιά!

“ Αξιοποίησε τον χρόνο σου! ”

Αρχή του έτους και κάθε τέτοια εποχή οι μεγαλύτεροι συνήθως επιστρατεύουν γνωμικά από την ανθρώπινη πείρα ή τη σοφία της αρχαιότητας για να διδάξουν τους νεότερους πώς να αποφεύγουν να κάνουν στη χρήση του χρόνου λάθη, τα οποία ίσως και οι ίδιοι έκαναν όταν ήταν νέοι και ακόμα ίσως να τους ακολουθούν. Ο χρόνος, λένε, είναι χρήμα, δηλαδή είναι πολύτιμος. Οι επιχειρηματίες στην Αμερική και αλλού υπολογίζουν την αμοιβή κάθε εργαζομένου ανά ώρα απασχολήσεως και σπάνια αυτή η αμοιβή παίρνει τη μορφή ημερομισθίου ή κανονικού μισθού οκταώρου. Έτσι, εκεί ανιχνεύεται κάθε λεπτό τεμπελιάς ή υπερωρίας για να αποτιμηθεί και να περικοπεί ή να προστεθεί στους μισθούς των εργαζομένων. Πέρα όμως από τον χρόνο εργασίας, το πόσο παραγωγικός ή καλά αμειβόμενος είναι, υπάρχει και ο χρόνος της ανάπαυσης, του ύπνου και των υπόλοιπων ασχολιών μας. Μπορεί, άραγε, να αποτιμηθεί ο χρόνος αυτός σε χρήμα; Ο χρόνος που αφιερώνει μία μητέρα για το μαγείρεμα ή το νοικοκυριό πώς μπορεί να εκτιμηθεί; Ή πόσο μπορεί να αποτιμηθεί η αγάπη, η μητρική στοργή, το πατρικό χάδι;

Η αξία μερικών πραγμάτων στη ζωή είναι ανεκτίμητη και το πόσο ακριβές είναι μερικές στιγμές ή ώρες της ζωής μας δεν έχει σχέση με το οικονομικό αντάλλαγμα ή το κόστος που επιφέρουν, αλλά με τη σπουδαιότητα και την αξία που εμείς τους δίνουμε. Η προσευχή, η φιλία, μια καλή πράξη, η ειλικρινής αγάπη, ο ενθουσιασμός, η

ευγενής άμιλλα, το δημιουργικό παιχνίδι, η καθαρή από αμαρτία διασκέδαση είναι πράγματα που γεμίζουν την ψυχή μας και δίνουν πραγματική αξία και περιεχόμενο στη ζωή μας, χωρίς αυτό να μπορεί ποτέ να αποτιμηθεί σε χρήμα. Τελικά ο χρόνος, ο δικός μας χρόνος, έχει την αξία που εμείς του δίνουμε. Η διάθεση του χρόνου μας, η αξιοποίηση του χρόνου, οι προτεραιότητές μας δεν είναι τίποτα άλλο από την ίδια μας τη ζωή και η ζωή, ο χρόνος που έχουμε στη διάθεσή μας, είναι το δώρο του Θεού στον καθένα μας. Μπορεί να αισθανθούμε ευτυχισμένοι γεμίζοντάς τον με δημιουργικές δραστηριότητες, δοξάζοντας τον Θεό για το πολύτιμο δώρο της ζωής που μας έχει χαρίσει, ή να αισθανόμαστε βαριεστημένοι, νωθροί και αδιάφοροι κλείνοντας τα μάτια και τα αυτιά στις τόσες ευκαιρίες που μας δίνει για να επιτύχουμε κάτι καλό μέσα στην καινούρια χρονιά που άρχισε και ήδη τρέχει ακατάπαυστα.

Ο αρχαίος εκείνος Έλληνας σοφός, ο Χείλων ο Λακεδαιμόνιος, έλεγε το περίφημο αυτό ρητό: «Χρόνου φείδου», να μην σπαταλάς δηλαδή τον χρόνο σου ή μάλλον να τον χρησιμοποιείς με φειδώ, με σύνεση. Η πιο μεγάλη αξιοποίηση του χρόνου μας, αυτού που πριν λίγες ημέρες άρχισε, του 2015, αλλά και του συνολικού χρόνου της ζωής μας είναι να ξέρουμε τι ζητάμε από τη ζωή μας, να γνωρίζουμε τι ακριβώς ζητάει από εμάς ο Θεός για να επιτύχουμε μέσα στο χρόνο αυτό, να βάζουμε στόχους και προτεραιότητες στην καθημερινή μας ζωή και τη μακροπρόθεσμη πορεία μας. Ας μην σπαταλάμε το ανεκτίμητο αυτό δώρο που λέγεται χρόνος, ζωή, νιάτα, υγεία ή όπως αλλιώς μπορεί να περιγραφεί, χαζεύοντας μπροστά σε μια οθόνη (τηλεόρασεως, υπολογιστή ή play station), τεμπελιάζοντας ή χρησιμοποιώντας το δώρο του Θεού για πονηρίες, κακίες ή αμαρτίες. Η εργασία και το σχολείο και το μάθημα είναι πολύ καλός τρόπος να οργανώνουμε καθημερινά το χρόνο μας, να μαθαίνουμε να επιτελούμε ανελλιπώς τα καθήκοντά μας και τις υποχρεώσεις μας, χτίζοντας έτσι μια υπεύθυνη προσωπικότητα χωρίς να παραβλέπουμε πως πρέπει να μας μένει και χρόνος ελεύθερος για παιχνίδι και καλές δραστηριότητες.

Ανταπόκριση από την Αγία Γη

Ι. Μονή Αγίου Γεωργίου Χοτζεβιά

Κατά τη διάρκεια προσκυνηματικής επίσκεψης που πραγματοποίησαν τα Εκπαιδευτήριά μας στην Αγία Γη από 13 ως 17 Νοεμβρίου 2014, προτάθηκε από τον κ. **Λυκούργο Μαρκούδη**, στέλεχος του ραδιοφωνικού σταθμού «**Πειραική Εκκλησία**» και διοργανωτή-ξεναγό του προσκυνήματος, στους μαθητές και στους καθηγητές που συμμετείχαν σ' αυτή να εκφράσουν αυθόρμητα σκέψεις και συναισθήματά τους από όσα είδαν και έζησαν.

Παρακάτω δημοσιεύουμε απομαγνητοφωνημένα αποσπάσματα από τη συνέντευξη αυτή.

Μετά την Κυριακάτικη Θεία Λειτουργία στο
Χωριό των Ποιμένων

Τα Ιεροσόλυμα από το Όρος των Ελαιών

ΛΥΚΟΥΡΓΟΣ ΜΑΡΚΟΥΔΗΣ: Βρισκόμαστε στην Αγία Γη, λίγες ώρες πριν την αναχώρηση από τα ευλογημένα χώματα, με μία ομάδα προσκυνητών που έχει κάποια ιδιαίτερα γνωρίσματα. Είναι από τις σπάνιες φορές που ένα σχολείο επισκέπτεται ως εκδρομή την Αγία Γη των Ιεροσολύμων και είναι το ίδιο σχολείο που πριν μερικά χρόνια είχε πραγματοποιήσει και πάλι για πρώτη φορά κάτι αντίστοιχο. Πέρασαν έξι χρόνια από τότε και μία νέα ομάδα μαθητών από τα Εκπαιδευτήρια «Απ. Παύλος» του Ισθμού της Κορίνθου με καθηγητές τους βρέθηκε για λίγες μέρες εδώ. Πώς όμως τους γεννήθηκε η επιθυμία για μία εκδρομή που ξεπερνάει τα συνηθισμένα, αυτά που έχουμε μάθει πως κάνει ένα οποιοδήποτε σχολείο, δημόσιο ή ιδιωτικό; Αγαπητοί καθηγητές, εσείς έχετε πρώτα τον λόγο.

ΚΑΘΗΤΗΤΗΣ Α.Κ.: Δεν είναι υπερβολή να πούμε ότι η εκδρομή αυτή είχε αποφασιστεί ήδη έξι χρόνια πριν, από τότε που έγινε στην Αγία Γη η πρώτη εκδρομή του Σχολείου, ένα προσκύνημα που η επίδρασή του σε όλους μας για καιρό ήταν καταλυτική. Όλοι είχαμε αποφασίσει ότι, όταν περάσει εκείνη η φουρνιά των μαθητών, θα ξαναγίνει αυτή η εκδρομή με τους καινούριους μαθητές.

Λ.Μ.: Πώς αντέδρασαν τα παιδιά όταν άκουσαν ότι το Σχολείο ετοιμάζει μια εκδρομή στα Ιεροσόλυμα;

ΚΑΘΗΤΗΤΗΣ Α.Κ.: Τα πιο πολλά παιδιά το δέχτηκαν με πολλή χαρά. Κάποιοι από τους γονείς δίστασαν, φοβήθηκαν.

ΚΑΘΗΤΗΤΡΙΑ Κ.Κ.: Εδώ είναι ωραίο να πούμε πως αντέδρασαν τα παιδιά όταν είπαμε ότι υπάρχει περίπτωση να μην πάμε, εξαιτίας των γεγονότων που ακούγονταν στα ΜΜΕ ότι συνέβαιναν εδώ. Δεν το συζητούσαν. Ενώ οι γονείς είχαν κάποιες επιφυλάξεις, τα παιδιά, με πολύ ενθουσιασμό και χαρά και επιμονή, ήταν από την αρχή αποφασισμένα ότι θα φτάσουν εδώ. Κι έφτασαν.

ΚΑΘΗΤΗΤΗΣ Θ.Ρ.: Εμείς όλες αυτές τις μέρες που βρισκόμαστε εδώ για προσκύνημα, είδαμε ένα περιβάλλον πολύ φιλόξενο για κάποιον που έρχεται εδώ γι' αυτόν τον σκοπό. Δεν μας ενόχλησε κανείς. Είχαμε άμεση πρόσβαση σε όλα τα μέρη που ονειρευόμασταν και για τα οποία ήρθαμε. Όλα κύλησαν αρμονικά.

ΚΑΘΗΤΗΤΡΙΑ Κ.Κ.: Όταν μου ανακοινώθηκε αυτό το προσκύνημα, είπα: «Μα, πρώτη φορά στους Αγίους Τόπους, με τα παιδιά θα πάμε; Όλοι έχουμε στο μυαλό μας να έρθουμε εδώ με ένα γκρουπ μεγάλων, που θα έχουν

τέτοια ενδιαφέροντα κλπ. Τώρα που τελειώνει αυτή η εκδρομή λέω «δόξα τω θεώ» που ήταν τα παιδιά, γιατί σ' αυτή την Αγία Γη τα παιδιά τραβάνε τη χάρη.

Λ.Μ.: Αυτό είναι αλήθεια -και το είδατε και σεις- πόσο πολύ εντυπωσιάζονταν και χαίρονταν οι Αγιοταφίτες που αντίκριζαν μία ομάδα νέων παιδιών. Είναι κάτι που δεν συνηθίζεται στην Αγία Γη το να δεις τόσο πολλά παιδιά μαζί και μάλιστα ένα σχολείο. Αλλά ας δώσουμε τώρα το λόγο στα παιδιά.

Αξίζει να ακούσουμε από εσάς, παιδιά, τις πρώτες αντιδράσεις όταν σας ανακοινώνει το Σχολείο σας ότι σκέπτεται να κάνετε μία εκδρομή στα Ιεροσόλυμα.

ΜΑΘΗΤ. Α.Τ.: Ήθελα πάρα πολύ να έρθω στα Ιεροσόλυμα και είχα ζητήσει κι από άλλους να κάνουν γι' αυτό προσευχή. Γι' αυτό και μόλις το μάθαμε μέσα στην τάξη, είπα ότι είναι δώρο απ' τον θεό. Είναι κάτι τόσο μεγάλο, που δεν υπάρχουν λόγια να το εκφράσεις αυτό.

ΜΑΘΗΤ. Α.Π.: Στην αρχή είχα πει «όχι» λόγω μαθημάτων. Όταν όμως μου είπαν οι γονείς μου «πήγαινε, μη χάσεις την ευκαιρία», έβαλα τα κλάματα, γιατί είπα πως μου απάντησε ο θεός. Είναι μια μεγάλη ανάσα μέσα στον φόρτο των μαθημάτων της Γ' Λυκείου αυτό το προσκύνημα. Είδαμε τόσα πράγματα, πήραμε τόση ευλογία και πιστεύω πραγματικά ότι θα αλλάξει η καθημερινότητά μας και στο πώς προσευχόμαστε και στο πώς πορευόμαστε και στο πώς βλέπουμε τα πράγματα, ποιος είναι ο σκοπός της ζωής μας. Εδώ πέρα οι μοναχοί παλεύουν κάθε μέρα. Πάνω απ' όλα είναι η πίστη. Και τώρα που θα γυρίσουμε, εγώ προσωπικά με πολλή όρεξη θα αρχίσω τα μαθήματά μου και πάλι για τις Πανελλήνιες.

Λ.Μ.: Δεν σου περνάει ήδη απ' το μυαλό ότι θες να ξανάρθεις;

ΜΑΘΗΤ. Α.Π.: Εννοείται. Και μάλιστα πολλές φορές, αν δώσει ο θεός.

ΚΑΘΗΤΗΤΗΣ Α.Κ.: Είναι κοντά μας ο Σ., του οποίου οι γονείς δίσταζαν, γιατί έχουν τρία παιδιά στο Σχολείο. Όλο τον Οκτώβριο ερχόταν σχεδόν κάθε μέρα στο γραφείο και μας έλεγε: «Ίσως να έρθω στην εκδρομή». Εμείς ρωτούσαμε τα αδέρφια του: «Είπαν κάτι θετικό και για τον Σ. στο σπίτι;» «Όχι, δεν νομίζουμε ότι θα έρθει κι αυτός. Είναι πολύ δύσκολο οικονομικά.» Κάθε μέρα ο Σ. μας έλεγε: «Ίσως και να έρθω στην εκδρομή, ίσως και να έρθω». Και πραγματικά, η πρόνοια του θεού τα έφερε έτσι, ώστε οι γονείς κατάφεραν να οικονομίσουν τα

χρήματα και να είναι κοντά μας και τα τρία αδέρφια. Να αναφέρουμε και την περίπτωση μιας άλλης οικογενείας, που τα παιδιά είναι τέσσερα αδέρφια, και είναι όλα εδώ μαζί μας. Είναι πολύ σπουδαίο παράδειγμα, ένα πολύ ωραίο δώρο των γονιών προς τα παιδιά.

ΜΑΘΗΤΗΣ Σ.Π.: Η μητέρα μου μού έλεγε: «Δεν θα πας.» Τις τελευταίες μέρες μάλιστα μου έλεγε: «Τα Ιεροσόλυμα να τα ξεχάσεις!» Ε, και με καλούν μια μέρα στο γραφείο και με ρωτάνε: «Διαβατήριο έβγαλες;» Λέω: «Τι διαβατήριο, αφού μου είπαν να τα ξεχάσεις τα Ιεροσόλυμα». Και μου είπαν πως θα πάω. Εγώ μόλις το άκουσα, πέταξα από τη χαρά μου και είπα «Τώρα πρέπει να πάω να εξομολογηθώ», γιατί μας είχαν πει πως, επειδή αυτή η εκδρομή είναι ένα προσκύνημα, είναι καλό να εξομολογηθούμε πρώτα.

Λ.Μ.: Αυτό είναι κάτι που το κάνετε όλοι. Αυτό το συζητάγαμε, γιατί αυτό κι αν δεν είναι συνηθισμένο. Προετοιμαστήκατε, λοιπόν, κατάλληλα και πνευματικά για να έρθετε και να ζήσετε αυτό το προσκύνημα. Ποιος θέλει να πει κάτι γι' αυτό;

ΜΑΘΗΤ. Α.Τ. : Αν και είχαμε κάνει πολύ μεγάλη προετοιμασία και από την πλευρά της νηστείας, όταν ήρθαμε εδώ και νιώσαμε τη θεία χάρη —που είναι ένα συναίσθημα σαν να πνίγεται— νιώθαμε πάρα πολύ απροετοίμαστοι. Σαν να μην είχαμε κάνει τίποτα. Δηλαδή, πόση προσπάθεια πρέπει να κάνει κάποιος για ν' αξιωθεί; Πιστεύω πως δεν θα αξιωθεί ποτέ. Γιατί έχει να δει τόσες μεγάλες ευλογίες, γιατί είναι ένας επίγειος παράδεισος εδώ πέρα.

ΜΑΘΗΤ. Ι.Π.: Εγώ ήθελα πάρα πολύ να έρθω, δηλαδή έλεγα: «Θα πάω, δεν υπάρχει περίπτωση», και άρχισα να προσεύχομαι στον Θεό για να μας βοηθήσει. Είναι πραγματικά μια ευλογία για μας που μπορέσαμε και ήρθαμε και θα Τον ευχαριστούμε πάντα γι' αυτό. Εύχομαι όλοι να μπορέσουμε να ξαναέρθουμε.

ΜΑΘΗΤ. Π.Κ.: Όσον αφορά τις πολυήμερες εκδρομές του Σχολείου μας, οι γονείς μου είναι πάντα πολύ θετικοί και με συμβουλεύουν να ακολουθώ, γιατί ξέρουν ότι θα ωφεληθώ. Ειδικά η επίσκεψη στα Ιεροσόλυμα είναι το όνειρο κάθε χριστιανού. Όταν τους το ανακοίνωσα ζήτησαν πραγματικά και μου λένε: «Εσύ είσαι 16 χρονών και θα πας, ενώ εμείς έχουμε φτάσει σε τέτοια ηλικία και δεν έχουμε αξιωθεί να πάμε». Και μου είπαν από την πρώτη στιγμή ναι. Σε άλλες πολυήμερες εκδρομές είχαν ακολουθήσει, αλλά λόγω των οικονομικών μας τώρα δεν

γινόταν να ακολουθήσουν και αυτοί.

ΜΑΘΗΤ. Χ.Α.: Όταν μας το είπαν και πήγα σπίτι δεν το είπα στους δικούς μου απ' την αρχή, γιατί ξέρω ότι όλοι φοβούνται, αλλά θυμάμαι ότι η γιαγιά μου ήταν η πρώτη που σηκώθηκε απ' το τραπέζι και μου λέει: «Θα πας». Η γιαγιά μου είναι αρκετά μεγάλη και έκλαιγε και μου είπε ότι «Εσύ θα πας και εύχομαι να μας φέρεις τη χάρη».

ΜΑΘΗΤ. Β.Π.: Όταν το έμαθα, χάρηκα πάρα πολύ. Η μαμά μου κι ο μπαμπάς μου κάνανε προσπάθειες για να έρθουμε εδώ εγώ και τα αδέρφια μου και ήρθαμε.

Λ.Μ.: Τα παιδιά, λοιπόν, που ήρθαν εδώ αποφάσισαν να κάνουν κάτι που είναι εντελώς φυσιολογικό, αλλά φαίνεται αφύσικο σε αυτούς που δεν ζουν φυσιολογικά. Συμμετείχαν σε όλο το πρόγραμμα της εκδρομής και κάθε βράδυ κατέβαιναν από τα δωμάτιά τους και έγραφαν ένα προσωπικό ημερολόγιο.

ΜΑΘΗΤ. Α.Τ.: Ο πνευματικός μου λέει ότι ο χριστιανισμός είναι υπόθεση σοβαρή, που χρειάζεται ανθρώπους σοβαρούς. Δεν είναι ότι οι χριστιανοί δεν είμαστε φυσιολογικοί. Απλά έχουμε μια ανώτερη προοπτική. Κοιτάμε στο μέλλον. Όλοι οι υπόλοιποι κοιτάνε μόνο στο παρόν.

Λ.Μ.: Φτάνουν, λοιπόν οι μέρες και φτάνετε στην Αγία Γη. Προσγειώνεται το αεροπλάνο και αρχίζει το προσκύνημα. Τώρα όλα αλλάζουν. Τι ήταν αυτό που πρωτοείδατε, που σας έκανε την πρώτη μεγάλη εντύπωση;

ΜΑΘΗΤ. Χ.Α.: Αρχικά, με το που μπήκαμε στο αεροπλάνο, επειδή οι περισσότεροι δεν είχαμε ξανά αυτή την εμπειρία, ήμασταν όλοι ενθουσιασμένοι. Μόλις προσγειωθήκαμε μας φάνηκε ότι βρεθήκαμε κάπου ανώτερα. Και, παρόλο που ήμασταν στο Ισραήλ, ήταν σαν να βρισκόμασταν σ' έναν δικό μας τόπο. Αρχίσαμε να πηγαίνουμε στα προσκυνήματα. Τα θυμόμαστε όλα, αλλά η δική μου εμπειρία ήταν όταν μπήκα στον Ναό της Αναστάσεως και με αξίωσε ο Θεός να προσκυνήσω τον Πανάγιο Τάφο. Γονάτισα κάτω και άρχισα να δακρύζω. Δεν ήξερα γιατί, αλλά συνειδητοποιούσα ότι φιλούσα, ασπάζόμουν τον Τάφο του Σωτήρος ημών, που θα με φτάσει στα ουράνια και θα με αναστήσει στην Δευτέρα Παρουσία.

ΜΑΘΗΤ. Ι.Π.: Θέλω να προσθέσω ότι εδώ, σε κάθε μοναστήρι που πηγαίναμε κυμάτιζε η ελληνική σημαία και οι μοναχοί, που είναι λίγοι, ευχαριστήθηκαν πάρα πολύ που μας είδαν σαν ομάδα και νέους που πήγαμε να προσκυνήσαμε στο μοναστήρι τους και τους δώσαμε

δύναμη να προχωρήσουν.

ΜΑΘΗΤ. Π.Κ.: Πραγματικά, δεν είχα συνειδητοποιήσει τη σημασία και τη σοβαρότητα του τόπου. Εδώ αισθάνθηκα πάρα πολλά συναισθήματα, που δεν τα είχα νιώσει ποτέ στη ζωή μου και δεν το περίμενα. Ήταν κάτι πρωτόγνωρο, αν το σκεφτούμε, να περπατάς, να προσκυνάς τα μέρη όπου ο ίδιος ο Θεός σου, ο Χριστός, έζησε, περπάτησε, δίδαξε, σταυρώθηκε και —το κυριότερο— αναστήθηκε. Αυτό που με συγκλόνισε περισσότερο ήταν ο Πανάγιος Τάφος. Συγκινήθηκα. Ήταν η πρώτη φορά στη ζωή μου που έκλαιγα χωρίς να ξέρω τον λόγο. Και σκεφτόμουν ότι η προσευχή που είπα και τα ονόματα για τα οποία προσευχήθηκα κατευθείαν ανέβηκαν στον ουρανό, εισακούστηκαν. Ποτέ δεν ένιωσα τόσο κοντά με τον Θεό.

Λ.Μ.: Είναι κάτι πέρα για πέρα φυσιολογικό.

Όταν βρίσκεσαι στον Τάφο του Κυρίου νιώθεις ότι είσαι δίπλα με τον Κύριο, στην κυριολεξία όμως. Είναι ένα συναίσθημα που το νιώθεις όχι μόνο την πρώτη φορά που μπαίνεις στον Πανάγιο Τάφο, αλλά κάθε φορά που μπαίνεις σ' αυτόν. Μακάρι να σας αξιώσει ο Θεός πολλές φορές να το νιώσετε αυτό το συναίσθημα.

ΜΑΘΗΤ. Α.Π.: Εγώ ένιωθα ανάμικτα συναισθήματα απ' τη στιγμή που πάτησα στους Αγίους Τόπους. Καταρχάς το φοβερό ήταν η απόδειξη του πόσο αληθινή είναι η πίστη μας. Μπαίνοντας στον Ναό της Αναστάσεως, είδαμε την κολόνα που είχε σκιστεί από το Άγιο Φως (το μάρμαρο θρυμματίζεται, δεν σχίζεται ποτέ κατ' αυτόν τον τρόπο), έπειτα την πλάκα της Αποκαθλώσεως που έβγαζε συνέχεια Άγιο Μύρο. Κάθε προσκύνημα μύριζε υπέροχα, ευωδίαζε. Το άλλο εξάισιο που με συγκίνησε πάρα πολύ ήταν στην Ι. Μ. του Αγ. Γερασίμου του Ιορδανίτου, όπου ο ηγούμενος, ο π. Χρυσόστομος, όταν πήγαμε χτύπησε τις καμπάνες του μοναστηριού, γιατί ήμασταν Έλληνες και γιατί τόσο νοσταλγούν την Ελλάδα και την αγαπούν. Αφού μας μίλησε πάρα πολύ συγκινητικά, όταν φεύγαμε μας έρριψε με λουλούδια! Επίσης στην Ι. Μ. ΑΓ. Γεωργίου του Χατζεβίτου, που είναι μέσα στην έρημο και οι μοναχοί την συντηρούν με πολλές

δυσκολίες, μαρτύρησαν τρεις χιλιάδες άγιοι μάρτυρες και οι προσκυνητές όταν κατηφορίζουν σ' αυτήν πολλές φορές τους ακούνε να ψέλνουν. Ψέλνουν οι άγιοι κι είναι ζωντανοί εκεί και προστατεύουν τους μοναχούς. Δηλαδή, αυτή η εκδρομή είναι για την πίστη μας ανάνηψη, γιατί ολιγοπιστούμε συχνά. Εμένα με βοήθησε πάρα πολύ και πολύ με συγκίνησε.

Λ.Μ.: Λένε οι πατέρες εδώ στην Αγία Γη: «Δεν επιλέξατε εσείς να έρθετε στην Αγία Γη. Ο Θεός σας επέλεξε, βλέπει τις ανάγκες της ψυχής, βλέπει τον πόθο, την προετοιμασία. Να ξέρουμε ότι το προσκύνημα γίνεται πάντοτε επειδή ο Θεός το θέλει». Νομίζω ότι αυτό μπορούμε να το πιστοποιήσουμε όλοι, τώρα που το προσκύνημα ολοκληρώνεται.

ΜΑΘΗΤ. Β.Π.: Εμένα μου άρεσε που μέσα στο λεωφορείο μας λέγατε για τον Άγιο Φιλούμενο και για την αγία Φωτεινή τη Σαμαρείτιδα στο πηγάδι του Ιακώβ.

Λ.Μ.: Ναι, και είχαμε την ευκαιρία να πιούμε όλοι νερό απ' το ίδιο πηγάδι, απ' το οποίο πριν είκοσι αιώνες είχε πιει ο Κύριος με τη Σαμαρείτιδα, αυτό που πολλούς αιώνες πριν από την έλευση του Κυρίου το είχε ανοίξει ο μεγάλος γενάρχης Ιακώβ. Στο πηγάδι αυτό δίπλα μαρτύρησε ο άγιος Φιλούμενος.

ΜΑΘΗΤ. Π.Κ.: Σημαντικό σ' αυτή την εκδρομή ήταν ότι είχαμε έναν πολύ καλό ξεναγό. Αυτό που πρέπει να χαρακτηρίζει ένα ξεναγό είναι να λέει λίγα λόγια με ουσία, ώστε να μένουν μέσα στην καρδιά μας, ώστε να τα θυμόμαστε και να τα μεταφέρουμε και σε άλλους. Αυτό πιστεύω το πετύχατε σε πολύ μεγάλο βαθμό. Χάρηκα που σας γνώρισα από κοντά, γιατί σας έχω ακούσει στην Πειραιϊκή Εκκλησία.

Λ.Μ.: Εσείς ακούγατε ότι πάτε σε έναν τόπο που έχει σκοτωμούς, έχει προβλήματα. Φαντάζομαι ότι εκτός από το Σχολείο σας που ήταν δίπλα σας συνέχεια και σας υποστήριζε σ' αυτό και εκτός από τους γονείς σας,

Προσκυνώντας στον Γολγοθά,
Ναός της Αναστάσεως, Ιερουσαλήμ

υπήρξαν κι άλλοι, κι από το συγγενικό σας περιβάλλον, που δυσκολεύτηκαν να δεχτούν ότι θα ερχόσασταν εδώ. Βοηθάει σ' αυτό η τηλεόραση, που παρουσιάζει τα πράγματα εντελώς διαφορετικά, με μια οπτική γωνία άλλων συμφερόντων. Εσείς δεχθήκατε πιέσεις να μην έρθετε στην Αγία Γη, γιατί είναι επικίνδυνα;

ΜΑΘΗΤ. Χ.Α.: Ίσως όχι πιέσεις αλλά προτροπές να μην έρθουμε. Η μητέρα μου δεν με προέτρεπε να μην έρθω, αλλά τις τελευταίες μέρες καθόταν δίπλα μου όταν διάβαζα και με χάιδευε και μου έλεγε «Πού θα πας;» Κι εγώ της έλεγα: «Μαμά, δεν θα πάθω κάτι. Θα με προστατεύει ο Θεός». Τέτοιες προτροπές γίνονται από αγάπη, αλλά δεν το καταλαβαίνουν ότι ίσως είναι λάθος, γιατί ο Θεός είναι Αυτός που πάντα μας προστατεύει.

Λ.Μ.: Αντί να δίνουν κουράγιο οι γονείς στα παιδιά έδιναν τα παιδιά στους γονείς.

ΜΑΘΗΤ. Σ.Τ.: Εγώ δέχτηκα κάποια πίεση από τον παππού μου και τη γιαγιά μου, που, όταν το έμαθαν, έπεσαν απ' τα σύννεφα. «Πού πας, παιδί μου; Ξέρεις πού πάς;» Ακούγανε και στις ειδήσεις διάφορα συγκλονιστικά, ότι έπεφταν αεροπλάνα κλπ. Τέλος πάντων, μας αξίωσε ο Θεός και γι' αυτό βρισκόμαστε εδώ. Με την προσευχή μπορεί να δοθεί πάντα μια λύση.

ΜΑΘΗΤ. Α.Τ.: Μια μέρα πριν φύγουμε, μου είπε η μητέρα μου: «Δύο ώρες που θα είσαι στο αεροπλάνο θα προσεύχομαι να μην πέσει». «Μαμά, θα είμαι μαζί με τον Χριστό, δεν έχεις να φοβάσαι τίποτα. Είναι δυνατόν να θέλει Εκείνος να πάθω κάτι κακό, που θα πάω να προσκυνήσω τον Τάφο Του; Ξέρεις τι θα δούμε εκεί πέρα;» «Ναι, μου λέει, είναι φοβερά αυτά που θα δείτε εκεί πέρα.»

Λ.Μ.: Θα τα μεταφέρετε αυτά που είδατε εδώ και στους άλλους εκεί;

ΜΑΘΗΤΡΙΣΣ.: Εννοείται!

Λ.Μ.: Θα τους πείτε ότι όσοι δεν έχουν έρθει έχασαν; Ένα γεροντάκι εδώ στα Ιεροσόλυμα λέει: «Όταν θα γυρίσετε στην Ελλάδα, θα ρωτάτε φίλους και γνωστούς αν έχουν πάει στην Αγία Γη. Αν σας απαντάνε 'όχι' θα τους λέτε 'Χάσατέ'». Έχασαν όσοι δεν έχουν έρθει, λοιπόν;

ΜΑΘΗΤΡΙΣΣ.: Ναι, πάρα πολλά. Τα πάντα!

ΜΑΘΗΤ. Σ.Τ.: Εγώ πριν μπω στο αεροπλάνο και ξεκινήσει αυτή η προσκυνηματική εκδρομή, είπα μέσα μου: «Γιαγιά μου, λυπάμαι, αλλά σου είπα ψέματα...».

ΚΑΘΗΤΗΤΗΣ Θ.Ρ.: Δυστυχώς, δεν είχα ξαναέρθει στην Αγία Γη. Ευτυχώς, με αξίωσε ο Θεός να το κάνω αυτό

πρώτη φορά μαζί με τα παιδιά. Τη δεύτερη μέρα, όταν βγήκαμε από τον Ναό της Αναστάσεως, κανείς δεν είχε καταλάβει ότι βρισκόμασταν μέσα στον Ναό δύο μισι ώρες κι ότι όταν βγήκαμε λέγαμε: «Και πού πάμε τώρα; Γιατί βγαίνουμε από αυτόν τον χώρο; Το σπίτι μας είναι μέσα, πρέπει να γυρίσουμε».

ΜΑΘΗΤ. Χ.Α.: Επειδή είπατε κάτι πριν ότι μπορεί να

κουρασθήκαμε. Εγώ αυτό το έβλεπα σαν αγώνα για να φτάσω σε κάτι ανώτερο και κάποια στιγμή που με έπιασε η μέση μου, που με πόνεσαν τα πόδια μου, σκέφτηκα: «Ο Χριστός μου τι έκανε μέχρι να ανέβει στον Γολγοθά;» Και ο πόνος έτσι μου περνούσε. Δεν ήταν κούραση αλλά πραγματική ευχαρίστηση και ευλογία.

ΜΑΘΗΤ. Α.Τ.: Είχαμε πολύ ωραίες εμπειρίες. Κάναμε βαρκάδα στην Τιβεριάδα. Μπήκαμε σ' ένα καϊκι σαν αυτά που υπήρχαν στα χρόνια του Χριστού (βέβαια πολύ μεγαλύτερο) κι εκεί ψάλαμε τον εθνικό μας ύμνο και κάναμε έπαρση σημαίας. Και σε κάθε προσκύνημα που πηγαίναμε ψέλναμε το απολυτίκιο, διαβάζαμε το ευαγγέλιο, κάναμε τη δέσσή μας. Επίσης πήγαμε και στην Νεκρά Θάλασσα, δηλ. γυρίσαμε το μισό Ισραήλ. Είχαμε πολύ ωραίες εμπειρίες.

ΜΑΘΗΤ. Α.Τ.: Αυτή η εκδρομή μας ωφέλησε πάρα πολύ και μας έδειξε ότι το να ασκείς την πίστη σου και τη λατρεία του Θεού δεν είναι δεδομένο για όλους τους ανθρώπους. Κάποιοι θέλουν και δεν μπορούν. Το παράδειγμα με τους Αγιοταφίτες Πατέρες είναι συγκλονιστικό: το πώς ζουν εδώ πέρα και το πώς αντέχουν όλα αυτά τα μαρτύρια.

Λ.Μ.: Είναι πολύ ωραία όλα αυτά που μας λέτε και σίγουρα είναι πολύ πιο όμορφα αυτά που έχετε κρατήσει

στην ψυχή σας. Είναι δύσκολο να σας ζητάμε να περιγράψετε με λόγια την εμπειρία που ακόμα διαρκεί. Ο ραδιοφωνικός χρόνος μας ολοκληρώνεται. Θα μπορούσαμε να μιλάμε ώρες ατέλειωτες και θα μπορούσαμε να ακούμε τα παιδιά ώρες ατέλειωτες, γιατί τα παιδιά μάς εντυπωσίασαν. Νομίζω, συμφωνείτε κι εσείς οι μεγαλύτεροι.

ΚΑΘΗΤΗΤΗΣ Τ.Φ.: Να σας ευχαριστήσουμε καταρχήν, κ. Λυκούργε, για το ότι μας συνοδεύσατε σ' αυτή την εκδρομή και για το ότι φροντίσατε για την οργάνωσή της τόσο καλά. Να επισημάνω ένα-δύο πράγματα: Λέμε στην προσευχή μας, στο Πιστεύω: «Προσδοκώ ανάστασιν νεκρών και ζωήν του μέλλοντος αιώνας». Και πολλές φορές δεν καταλαβαίνουμε τι λέμε. Πιστεύω ότι τα παιδιά που αξιώθηκαν να έρθουν σ' αυτή την προσκυνηματική εκδρομή από εδώ και πέρα θα λένε «προσδοκώ ανάστασιν νεκρών και ζωήν του μέλλοντος αιώνας» και θα έχουν μια μικρή αίσθηση και μια μικρή γέυση αναστάσεως και ζωής αιωνίου, γιατί από αυτά που μας περιγράψανε αυτό προκύπτει. Και κάτι δεύτερο για τους γονείς που ανησυχούν. Ανησυχούν πάντα οι γονείς και καλά κάνουν βέβαια και ανησυχούν γενικότερα. Ενδιαφερόμαστε όλοι και ενδιαφέρονται εκείνοι πρωτίστως για το μέλλον τους – το είπε και κάποιο παιδί αυτό. Τι σπουδαιότερο και τι μεγαλύτερο όμως, όταν φροντίζεις για το αιώνιο μέλλον του παιδιού σου! Κι αυτό το ενδιαφέρον αρχίζει να πραγματώνεται, όταν κάνει το παιδί σ' αυτή την ηλικία στους Αγίους Τόπους μια τέτοια επίσκεψη, έστω κι αν οι ίδιοι δεν το καταλαβαίνουν ακόμα. Δηλαδή φαίνεται το ενδιαφέρον τους για να στρώσουν το πραγματικό, το αιώνιο μέλλον των παιδιών τους. Όλα τα άλλα θα έρθουν. «Ζητείτε πρώτον την Βασιλείαν του Θεού», μας λέει ο Κύριός μας, «και ταύτα πάντα προστεθήσεται υμίν». Και πάλι σας ευχαριστούμε και ευχαριστούμε και τα παιδιά, γιατί μας συγκίνησαν με τις ωραίες εμπειρίες και τα συναισθήματα που ένωσαν από αυτό το προσκύνημα.

Λ.Μ.: Άξιζε να μοιραστούν τα παιδιά μαζί μας αυτά τα πολύτιμα βιώματα και τις εμπειρίες από την αγία Γη. Αν κάποιους από εσάς που ακούτε σας έκαναν τα παιδιά να ζηλέψετε, εμείς το μόνο που έχουμε να πούμε είναι «Δεύτε, πιστοί». Υπάρχει η Αγία Γη εδώ είκοσι αιώνες και περιμένει τον καθένα. Ευχαριστούμε όλα σας, παιδιά, που σήμερα μοιραστήκατε μαζί σας τις σκέψεις σας και τις εμπειρίες σας από την εκδρομή που έγινε από τα Εκπαιδευτήρια «Απόστολος Παύλος» στον Ισθμό της Κορίνθου. Κάτι εντελώς πρωτόγνωρο για την Αγία Γη, τόσο μοναδικό και τόσο υπέροχο, να βρίσκονται παιδιά στα Ιεροσόλυμα. Αυτό που μπορούμε να πούμε ως κατάληξη είναι η ευχή που κάνουμε φτάνοντας:

«Άξιο το
προσκύνημά μας!»

* Στο Φρέαρ του Ιακώβ,
Νάμπλους Σαμάρεια

* Μπροστά στον Ιορδάνη Ποταμό,
στο σημείο της Βαπτίσεως του Χριστού

εκδηλώσεις χαράς και δημιουργίας

Νοεμβρίου - Δεκεμβρίου 2014

Πολυήμερη προσκυνηματική εκδρομή πραγματοποιήσαν μαθητές και εκπαιδευτικοί των Εκπαιδευτηρίων μας στους Αγίους Τόπους. Οι εμπειρίες τους, μοναδικές και ανεπανάληπτες, σφράγισαν τη ζωή τους. Κάποιες απ' αυτές καταγράφονται σε συνέντευξη που έδωσαν στον κ. Λυκούργο Μαρκούδη, συνεργάτη του Ραδιοφωνικού Σταθμού «Πειραιϊκή Εκκλησία», αποσπάσματα της οποίας φιλοξενούμε στο άρθρο του παρόντος τεύχους «Ανταπόκριση από την Αγία Γη».

Ποιος το περίμενε πως το θεατρικό «Ο Άγ. Κοσμάς ο Αιτωλός στα βήματα του Αποστόλου των Εθνών», που παρουσίασαν τα Εκπαιδευτήριά μας στα Η' Κορίνθου Παύλεια, θα έκανε περιοδεία; Μας προτάθηκε απ' την Ι. Μητρόπολη Αργολίδος να την παρουσιάσουμε για δεύτερη φορά στο κοντινό μας Άργος και το κοινό που την παρακολούθησε μας συγκίνησε με την εκδήλωση της αγάπης του. Εμείς απ' τη μεριά μας νιώσαμε πως, με τη βοήθεια του Αγίου, μεταδώσαμε μέρος της ελπίδας και του θάρρους που έδινε εκείνος στο γένος μας στη μαύρη εποχή της σκλαβιάς και που χρειάζεται να έχουμε και τώρα στις δύσκολες μέρες που διανύουμε.

Με το ίδιο θεατρικό φτάσαμε και μέχρι τη Θεσσαλονίκη, όπου, καλεσμένοι από τους διοργανωτές, συμμετείχαμε στο εκεί θεολογικό Συνέδριο για τον Άγιο Κοσμά, που συνδιοργάνωσαν το Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης και η Ι. Μονή Βατοπαιδίου. Η ευλογία των ιεραρχών και τα συχαρητήρια που μας εξέφρασε το κοινό «ξεπλήρωσαν» τους κόπους μας να ετοιμάσουμε τη γιορτή. Η μεγαλοπρέπεια της οργάνωσης και της αίθουσας του συνεδρίου ήταν για μας μια τιμητική και μοναδική εμπειρία.

Η Υπεύθυνη Συμβουλευτικού Σταθμού Νέων Δευτεροβάθμιας εκπ/σης Ν. Κορινθίας κ. Αγγελική Κυριάκου μās επισκέφθηκε και μας συγκίνησε με την παρουσίαση της θαυμαστής ζωής και του σημαντικού έργου του αγίου Νεκταρίου, ανήμερα της μνήμης του. Όσα παρακολουθήσαμε μας έκαναν να νιώσουμε ότι ο άγ. Νεκτάριος αποτελεί ένα ιδανικό πρότυπο για κάθε χριστιανό αλλά και για μας τους νέους, που επιθυμούμε να προσανατολιζόμαστε σωστά στην πορεία της ζωής μας.

Την ημέρα μνήμης του Αγ. Σεβαστιανού παρακολουθήσαμε ένα μικρό αφιέρωμα στο βίο του Αγίου αλλά και στη ζωή και το έργο του μακαριστού Μητροπολίτη Κονίτσης κυρού Σεβαστιανού (συμπληρώνεται επέτειος 20 ετών από την κοίμησή του). Ήταν αυτός που κυρίως έκανε, με πολλούς αγώνες, ευρέως γνωστό εντός και εκτός Ελλάδας το Βορειοηπειρωτικό θέμα. Ένα μείζον εθνικό θέμα, που αφορούσε στην κατάφορη καταπάτηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων των Ελλήνων Βορειοηπειρωτών από το αθεϊστικό κομμουνιστικό καθεστώς του Χότζα της Αλβανίας. Ο μακαριστός υπήρξε υπόδειγμα ιεράρχη και χριστιανού. Διακρινόταν για την αρετή του, την αγωνιστικότητα και τη μεγάλη του ταπεινότητα.

Και η φετινή Γ' Γυμνασίου δεν έχασε την ευκαιρία να επισκεφτεί τον τόπο απ' όπου έφυγε από την περιοχή μας ο ιδρυτής της Εκκλησίας μας Απόστολος Παύλος. Έτσι, βρέθηκε στο αρχαίο λιμάνι των Κεγχρεών, στα πλαίσια των θρησκευτικών, κι έκανε μάθημα βιωματικό!

Το Περιβαλλοντικό Πρόγραμμα που εφαρμόζει φέτος το Σχολείο μας έχει θέμα «Σχολικός Βοτανικός Κήπος» και το μάθαμε παίζοντας το παιχνίδι του Κρυμμένου Θησαυρού! Στο πρόγραμμα αυτό, που γίνεται κάθε Παρασκευή μετά το τέλος των μαθημάτων, μαθαίνουμε ενδιαφέροντα πράγματα συζητώντας και παίζοντας με τους υπευθύνους μας. Οι μαθητές που συμμετέχουμε στη φετινή Περιβαλλοντική Ομάδα ελπίζουμε να ανταποκριθούμε στο στόχο μας επάξια, ώστε η Ομάδα μας να έχει επιτυχία ανάλογη με αυτή των προηγούμενων Περιβαλλοντικών Ομάδων του Σχολείου μας...

Αντιπροσωπεία μαθητών & καθηγητών πραγματοποίησαν προνοιακή επίσκεψη στο Ναυτικό Νοσοκομείο Αθηνών. Με τη συνοδεία του στρατιωτικού ιερέα μεταφέραμε στους ασθενείς μήνυμα συμπαράστασης, με ένα χαμόγελο, ένα γιορτινό τραγούδι, ένα γλυκό. Ο ίδιος ο Διευθυντής του ΝΝΑ μās δέχτηκε στο γραφείο του και μας συνεχάρη (βλ. φωτογραφία). Μας βοηθάει πολύ να συνειδητοποιούμε τον πόνο που έρχεται κάποιες φορές στη ζωή του διπλανού μας, αργά ή γρήγορα και στη δική μας, καθώς και να γνωρίζουμε ζωντανά παραδείγματα πίστης και υπομονής που ζουν ανάμεσά μας.

Τη δυνατότητα συμμετοχής στο μυστήριο της ι. Εξομολόγησης μπόρεσε και φέτος να μας προσφέρει το Σχολείο μας, πριν τη μεγάλη γιορτή των Χριστουγέννων. Και πραγματικά, πολλά ήταν τα παιδιά που προσήλθαν σ' αυτό και ανανεώθηκαν πνευματικά. Αλλά κι ευκαιρίες τακτικού εκκλησιασμού μās δίνονται για τη συμμετοχή μας στο Ποτήριο της Ζωής.

Στις 23 Δεκεμβρίου πραγματοποιήθηκε στο Σχολείο μας η χριστουγεννιάτικη γιορτή που είχαν ετοιμάσει καθηγητές και συμμαθητές μας. Στην εκδήλωση αυτή έδωσαν εορταστικό τόνο οι όμορφες μελωδίες της χορωδίας μας, που τραγούδησε κάλαντα από διάφορες περιοχές της πατρίδας μας και έψαλε ύμνους στον νεογέννητο Χριστό. Το μικρό θεατρικό και το επίκαιρο ταμπλό που παρακολουθήσαμε με τα μηνύματά τους μας θύμισαν πως η αγάπη του Θεού Βρέφους αγκαλιάζει όλους μας για πάντα, ενώ η ομιλία των καθηγητών μας μās προέτρεψε να μη ζήσουμε τα Χριστούγεννα σαν μια καθημερινή αργία, αλλά να προσπαθήσουμε να γευτούμε λίγη από την αγιότητά τους. Το κλείσιμο της γιορτής ανέλαβε η Β' Γυμνασίου και ήταν, πραγματικά, πολύ πετυχημένο: γλυκό-κέρασμα από τα χεράκια τους, που το ετοίμασαν στην ώρα της Οικιακής Οικονομίας!..

Μαθητές της Α' Λυκείου παρουσίασαν σε όλους μας το μεγάλο και συγκινητικό έργο της ορθόδοξης ιεραποστολικής προσπάθειας που κάνει ο Σεβ. Μητροπολίτης Μαδαγασκάρης κ.κ. Ιγνάτιος Σενής. Επίσης, ανέλαβαν πρωτοβουλία ενίσχυσης του έργου αυτού μέσω της προώθησης τετραδίων εκτυπωμένων για τον σκοπό αυτό.

Οι Παρατηρητές: Φ.Πούλλου, Γ' Γυμνασίου & Αφοί Παπαδημητρίου

“ΜΑΘΗΤΕΥΟΝΤΑΣ” ΚΟΝΤΑ ΣΤΟΥΣ ΑΓΙΟΥΣ

Ο ΑΓΙΟΣ
ΞΕΝΟΦΩΝΤΑΣ
ΚΑΙ Η
ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ
ΤΟΥ

Η ΑΓΙΑ
ΑΓΑΘΗ

Ευλογημένη είναι η οικογένεια όταν τα μέλη της εμπνέονται από ευσέβεια και αγάπη προς τον Θεό. Ο άγιος Ξενοφών ήταν συγκλητικός της Βασιλεύουσας κι έζησε στα μέσα του δού μ.Χ. αιώνα. Ο ίδιος και η σύζυγός του Μαρία διακρίνονταν για τη βαθιά πίστη τους, την οποία μετέδωσαν στα δυο τους τέκνα, τον Ιωάννη και τον Αρκάδιο. Αυτά, μετά την εγκύκλια μάρτυρσή τους, τα έστειλαν για νομικές σπουδές στη Βηρυτό της Φοινίκης. Καθ' οδόν το πλοίο ναυάγησε, εκείνα όμως σώθηκαν θαυματουργικά. Το περιστατικό αυτό τα ώθησε να αφιερωθούν ολοκληρωτικά στον Θεό. Η πηγή όμως του αγιασμού των αδελφών υπήρξε η ενάρετη ζωή των γονέων. Το καθημερινό τους παράδειγμα τέθηκε θεμέλιο στις ψυχές τους και τους έφερε ως καρπό τον αγιασμό. Όλοι τους, γονείς και παιδιά, έφτασαν σε τέτοιο σημείο αρετής, ώστε έλαβαν το χάρισμα της διόρασης και της θαυματουργίας. Τα μέλη της οσιακής οικογένειας τελειώθηκαν εν ειρήνη και η μνήμη τους τιμάται την 26η Ιανουαρίου.

Η Αγία Αγάθη τιμάται από την εκκλησία μας στις 5 Φεβρουαρίου. Ήταν μια νέα Αγία που υπέστη πολλά μαρτύρια, αλλά παρέμεινε ακλόνητη στην αγάπη της προς τον Κύριο. Προτίμησε δηλαδή να πάθει στη Γη, για να μπει στη Βασιλεία του Θεού. Το παράδειγμά της είναι δυνατό για τους νέους. Ειδικότερα, ας σταθούμε σε τρία σημεία. Πρώτον, αντιστάθηκε στον πειρασμό της Αφροδισίας, μιας νέας που προσπαθούσε να την απομακρύνει από τον Θεό με τα θέλητρα των σαρκικών ηδονών, και διατήρησε την αγνότητά της υπερβαίνοντας την ανθρώπινη ανάγκη. Δεύτερον, παρότι ήταν όμορφη και ψυχικά και σωματικά, αλλά και πλούσια, έβαλε σε κατώτερη θέση αυτά τα αγαθά και έδωσε προτεραιότητα στα ουράνια. Τρίτον, περιφρόνησε τη νεότητά της και προτίμησε το μαρτύριο σε ηλικία 15 ετών, προβάλλοντας έτσι την Ορθόδοξη στάση ζωής. Τα λόγια με τα οποία απάντησε στους βασανιστές της φανερώνουν το ψυχικό της μεγαλείο και διδάσκουν σταθερότητα και ηρωισμό: «Όπως δεν βάζουνε τον καρπό στην αποθήκη πριν του αφαιρέσουνε τα στάχυα χτυπώντας τον στον αλώνι, έτσι και η ψυχή μου δεν θα μπορέσει να φθάσει στην αιώνια δόξα, αν δεν χωριστεί από το σώμα μου με τα βασανιστήρια».

Επιμέλεια μαθητ. Α.Τ & Χ.Α,
Α' Λυκείου

Στους εργάτες του πνεύματος

*Δόξα σ' αυτούς που μάζεψαν σπυρί σπυρί τη γνώση
και της Αλήθειας ύψωσαν τον πύργο τον λαμπρό.
Δόξα σ' αυτούς που κάμανε στη γη να ξημερώσει
και δίδασκαν της αρετής το χρέος το ιερό.*

*Με το γιγάντιο χέρι τους μέσ' από τα βιβλία
τα νιάτα πάντα οδηγούν σε δρόμους φωτεινούς.
Σύντροφοι ακούραστοι, πιστοί, μαζί μας στα θρανία
ανοίγουν μπρος στα μάτια μας καινούριους ουρανούς.*

*Σαν τον αυθό που την αυγή μιας νέας ζωής χαράζει
και το χιλιόχρονο δεντρί νέους πετά βλαστούς
μια φλόγα ας καίει στα στήθια μας, καθώς το χρέος μάς κράζει
εμείς οι νέοι να γίνουμε καλύτεροι απ' αυτούς...*

Χάρης Σακελλαρίου

Φιλολογική γωνιά

Λόγοι που προσφέρουμε δώρα.
Από ποιους παράγοντες εξαρτάται η προσφορά μας;

Το δώρο είναι μια ευχάριστη προσφορά που συνήθως κάνουμε σε αγαπημένα μας πρόσωπα, σε κάποια ιδιαίτερη, γιορτινή στιγμή της ζωής τους. Μπορεί όμως να είναι και μέσο για την επίτευξη προσωπικών στόχων και επιδιώξεων. Οι παράγοντες που επηρεάζουν τόσο την ποιότητα όσο και το κίνητρο των δώρων μας είναι πολλοί.

Αρχικά σκοπός της προσφοράς ενός δώρου είναι να εκπλήξει ευχάριστα και να ικανοποιήσει ένα αγαπημένο μας πρόσωπο. Συχνά η προσφορά ενός δώρου σκοπό έχει να απαλύνει τον πόνο που μπορεί να νιώθει κάποιος σε μια δύσκολη περίοδο της ζωής του. Επίσης, σε πολλές περιπτώσεις, η προσφορά δώρων είναι παράδοση και συνδέεται με διάφορα έθιμα, όπως του αρραβώνα, της Πρωτοχρονιάς κ.ά. Γενικά, το δώρο είναι μια προσφορά που γίνεται με αγάπη και επιλέγεται με βάση τον χαρακτήρα και τα ενδιαφέροντα του παραλήπτη. Όταν, λοιπόν, θέλουμε να εκφράσουμε εγκάρδια συναισθήματα όπως ευγνωμοσύνη, αγάπη, συμπόνια, το δώρο αποτελεί ένα όμορφο μέσο.

Μπορεί όμως το δώρο να χρησιμοποιηθεί και ως μέσο ικανοποίησης ιδιοτελών και μάταιων σκοπών. Η τάση για επίδειξη, που απορρέει από την ματαιοδοξία και τον εγωισμό του ανθρώπου, ικανοποιείται πολύ συχνά με την προσφορά ακριβών, περίτεχνων ή σπάνιων δώρων, τα οποία δεν στοχεύουν στο να ικανοποιήσουν τους παραλήπτες, αλλά στο να ικανοποιήσουν τη ματαιοδοξία των προσφερόντων. Επιπλέον, με ένα δώρο μπορεί κανείς να επιδιώκει την εξυπηρέτηση κάποιων συμφερόντων του. Σκοπό του έχει να υποχρεώσει δηλαδή τον παραλήπτη και να τον δεσμεύσει, προκειμένου αυτός να ανταποδώσει κάποια

στιγμή το δώρο με μια επιθυμητή υπηρεσία. Ακόμα, συμβαίνει κάποιος να θελήσει να εκδικηθεί ή να εξοργίσει κάποιον, προσφέροντάς του κάτι που αυτός αντιπαθεί. Έτσι, παρατηρούμε πως πίσω από ένα δώρο μπορεί να κρύβεται η πρόθεση μιας τυπικής προσφοράς ή, χειρότερα, η υποκρισία ή ο δόλος.

Οι παράγοντες που επηρεάζουν την ποιότητα της προσφοράς μας είναι πολλοί και είναι φυσικό να εξαρτώνται σε μεγάλο ποσοστό και από το καταναλωτικό πνεύμα που επικρατεί στη σημερινή εποχή. Πρώτα πρώτα η διαφήμιση είναι βασικότερος παράγοντας που επηρεάζει τις επιλογές μας. Εκείνη κατευθύνει το τι και το πού θα το αναζητήσουμε. Αυτή διαμορφώνει τα πρότυπα και συνεπώς τις επιθυμίες των ανθρώπων και έτσι οι επιλογές των δώρων μας γίνονται σύμφωνα με τα διαφημιζόμενα προϊόντα. Η διαφήμιση συμβαδίζει με τη μόδα, αφού η μεν προβάλλει και προωθεί ό,τι επιτάσσει η δε. Συνεπώς η επιλογή ενός δώρου αναπόφευκτα περνά από το «κόσκινο» της μόδας και της διαφήμισης.

Είναι όμως πάντοτε εφικτό οι προσφορές μας στους άλλους να είναι «μοδάτες» και δημοφιλείς; Στην εποχή μας η οικονομική κρίση επηρεάζει όλους τους τομείς της ζωής μας, άρα και την προσφορά δώρων. Σίγουρα πάντως η αξία ενός δώρου και η ποιότητά του δεν εξαρτώνται από την τιμή. Ένα δώρο που κόστισε ελάχιστα, μπορεί για κάποιον να σημαίνει τα πάντα. Σε άλλη περίπτωση, ένα ακριβό δώρο μπορεί να μην ανταποκριθεί τόσο καλά στο να εκφράσουμε τα συναισθήματά μας, όσο ίσως μια καρτούλα με δυο λόγια αγάπης. Έτσι, την αξία ενός δώρου την καθορίζει καταλυτικά ο παράγοντας συναισθημα.

Συμπεραίνουμε λοιπόν πως ένα δώρο εξυπηρετεί

διάφορες κοινωνικές μας ανάγκες σε πολλές περιστάσεις της ζωής μας. Το ζήτημα είναι ποια είναι τα κίνητρα που μας οδηγούν στην προσφορά του και εκεί πρέπει να επικεντρώνουμε και να αναζητούμε την αξία

κάθε δώρου. Το δώρο δεν πρέπει να είναι ο σκοπός αλλά το μέσο να ερχόμαστε πιο κοντά, να χαιρόμαστε και να εκτιμούμε ο ένας τον άλλο.

Αφροδίτη Παλαιτσάκη, Γ' Λυκείου

Από παλιά οι άνθρωποι πρόσφεραν ο ένας στον άλλο δώρα, συνήθως σε γιορτές ή άλλες χαρμόσυνες περιστάσεις. Με την προσφορά αυτή ήθελαν κυρίως να δείξουν το ενδιαφέρον τους για κάποιον. Γι' αυτό τον λόγο η επιλογή ενός δώρου δεν είναι κάτι εύκολο. Όσο πιο κατάλληλο το δώρο που θα επιλεγεί, τόσο περισσότερο φαίνεται ότι το άτομο ενδιαφέρεται να χαροποιήσει τον παραλήπτη.

Επίσης οι άνθρωποι προσφέρουν δώρα για να θεμελιώσουν μία σχέση. Η προσφορά ενός δώρου αυτομάτως σε φέρνει πιο κοντά στον άλλο, γιατί γεννά την ευγνωμοσύνη. Το δώρο παραπέμπει στο άτομο που το πρόσφερε κι έτσι ο παραλήπτης διατηρεί στη μνήμη του τη σχέση που τον συνδέει μαζί του. Επομένως το δώρο δεν αντιπροσωπεύει μόνο μια πράξη προσφοράς αλλά και το ίδιο το άτομο που το προσφέρει. Γι' αυτό τα δώρα έχουν κυρίως συναισθηματική αξία, πράγμα

που δεν σημαίνει βέβαια πως και η χρηματική τους αξία είναι κάτι αδιάφορο.

Όμως, στη σημερινή καταναλωτική εποχή, όπου όλα μεταφράζονται σε χρήμα, η τιμή του δώρου αποτελεί μονάδα μέτρησης του ενδιαφέροντος αυτού που το προσφέρει προς τον παραλήπτη. Συχνά η τιμή συμβαδίζει με τη «μάρκα» του δώρου, η οποία καθιερώνεται στη συνείδηση του κόσμου μέσω της διαφήμισης. Μια καλή μάρκα σημαίνει και μια καλή ποιότητα κι αυτή σημαίνει ότι αυτός που προσφέρει το δώρο νοιάζεται πραγματικά για το τι προσφέρει.

Συμπερασματικά, ένα καλό δώρο είναι ένας καλός τρόπος για να εκφράσει κάποιος την αγάπη του στον φίλο του, στον συγγενή του ή στον σύντροφό του, καθώς ενισχύει τη σχέση τους, εμπνέει ευγνωμοσύνη και δίνει διάρκεια στις αναμνήσεις.

Ιάκωβος Πούλης, Γ' Λυκείου

Για ποιους λόγους είναι απαραίτητη
η γνώση ξένων γλωσσών στην εποχή μας;

Στις παλαιότερες εποχές, η γνώση μιας ή δύο ξένων γλωσσών ήταν προνόμιο λίγων ανθρώπων, κυρίως πλουσίων. Στις μέρες μας οι συνθήκες ζωής έχουν αλλάξει και η γλωσσομάθεια αποτελεί απαραίτητο εφόδιο για όλους.

Ένας από τους λόγους που καθιστούν απαραίτητη τη γνώση ξένων γλωσσών είναι η δυνατότητα που μας δίνει να επικοινωνούμε με ανθρώπους άλλης εθνικότητας, να επισκεπτόμαστε τη χώρα τους ή να παρακολουθούμε την κουλτούρα τους.

Αξιοσημείωτο είναι πως μαθαίνοντας ξένες γλώσσες οι άνθρωποι διευρύνουν τον πνευματικό τους ορίζοντα, γιατί δεν καλλιεργούνται μόνο γλωσσικά, αλλά παράλληλα καλλιεργούν και τη σκέψη τους.

Επίσης, λόγος εκμάθησης ξένων γλωσσών είναι τα πλεονεκτήματα που η γνώση τους προσφέρει όσον αφορά την επαγγελματική αποκατάσταση. Σε κάποιον που ξέρει ξένες γλώσσες δίνεται η δυνατότητα να κάνει ή να συμπληρώσει τις σπουδές του και σε ξένα πανεπιστήμια. Αλλά, εκτός από αυτό, ούτως ή άλλως υπάρχουν επαγγέλματα που για την άσκησή τους απαραίτητη είναι η άριστη γνώση ξένων γλωσσών.

Είναι προφανές πως η γλωσσομάθεια έχει πολλαπλά οφέλη για τον σύγχρονο άνθρωπο. Οι κόποι που καθένας καταβάλλει προκειμένου να μάθει ξένες γλώσσες αργά ή γρήγορα θα ανταμειφθούν!

Φ. Πούλου, Γ' Γυμνασίου

ΓΙΑ ΣΑΣ ΤΟΥΣ ΕΦΗΒΟΥΣ Δελτίο Ειδήσεων...

Η ΜΟΛΙΣ 14 ΕΤΩΝ ΟΜΟΓΕΝΗΣ ΜΑΘΗΤΡΙΑ

στο Κουίνσλαντ Ελένη-Πινελόπη Τσολακίδου κέρδισε το Χρυσό Μετάλλιο παγκοσμίως στην ελληνική γλώσσα, για δεύτερη συνεχόμενη χρονιά, στον παγκόσμιο διαδικτυακό διαγωνισμό Language Perfect World Championships 2014.

Η Ελένη-Πινελόπη κατάφερε να καταλάβει την πρώτη θέση, συναγωνιζόμενη 300.000 μαθητές από 1.200 σχολεία ανά τον κόσμο. Μετέφρασε χιλιάδες λέξεις από τα Ελληνικά στα Αγγλικά και αντιστρόφως, με τη σωστή ορθογραφία, παραδίδοντας εγκαίρως τις σχολικές της εργασίες και παρακολουθώντας ανελλιπώς τις εξωσχολικές της δραστηριότητες. Διακρίθηκε επίσης στις εξετάσεις μουσικής AMEB, πετυχαίνοντας κορυφαίους βαθμούς (παίζει πιάνο, κιθάρα και ukulele). Οι διακρίσεις της Ελένης-Πινελόπης δεν τελειώνουν εδώ, καθώς της απονεμήθηκε το Μετάλλιο της καλύτερης μαθήτριας της 9ης τάξης του σχολείου όπου φοιτά, ανάμεσα σε 500 μαθητές και μαθήτριες, για την εξέχουσα συμπεριφορά της και επίδοση στα σχολικά μαθήματα. Προφανώς, πρόκειται για εξαιρετική περίπτωση! Ακούστε και το τελευταίο: Η Ελένη-Πινελόπη μετανάστευσε από την Ελλάδα στην Αυστραλία όταν ήταν 8 ετών, οπότε δεν γνώριζε την αγγλική γλώσσα... Άρα, διάβασμα με όρεξη τη νέα χρονιά!

ΤΕΡΑΣΤΙΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ ΕΙΔΩΝ

από αμφίβια, ψάρια και πουλιά, κινδυνεύει να αφανιστεί. Η εξαφάνιση απειλεί το 41% των αμφιβίων του πλανήτη, το 26% των θηλαστικών και το 13% των πτηνών. «Η καταστροφή του φυσικού περιβάλλοντος, η ρύπανση και η υπεραλίευση είτε σκοτώνουν τα άγρια πλάσματα

και φυτά είτε τα αφήνουν πολύ αποδυναμωμένα», δηλώνει το Παγκόσμιο Κέντρο Παρακολούθησης της Διατήρησης της Φύσης στο Cambridge. Το πρόβλημα επιδεινώνεται λόγω των τεράστιων κενών στις γνώσεις των επιστημόνων για τη βιοποικιλότητα του πλανήτη. Η έκθεση αξιολόγησε περισσότερα από 76.000 είδη, αλλά αυτό είναι μόλις το 4% περίπου των 1,7 εκατομμυρίων ειδών που έχουν καταγραφεί από τους επιστήμονες, αφήνοντας απέξω ομάδες που δεν έχουν καταγραφεί επαρκώς όπως είναι τα ψάρια, τα έντομα και οι μύκητες. «Η κλίμακα της αβεβαιότητας είναι τεράστια», λένε οι επιστήμονες. Αν συνεχίσουμε έτσι, σύντομα θα βρεθούμε σε έναν πλανήτη απογυμνωμένο και ουσιαστικά νεκρό...

ΕΝΑ ΠΛΑΣΜΑ ΒΓΑΛΜΕΝΟ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΡΟΪΣΤΟΡΙΑ

ψάρεψαν Αυστραλοί ψαράδες, ανασύροντάς από τα βάθη των ωκεανών. Το τρομακτικό πλάσμα-καρχαρίας είχε σχήμα γλιστερού χελιού, χρώμα σκούρο καφέ και μήκος σχεδόν δύο μέτρα.

Διέθετε 300 κοφτερά δόντια, σε 25 σειρές, οπότε, οτιδήποτε έμπαινε στο στόμα του, δεν επρόκειτο να ξεφύγει. Θεωρείται ζωντανό απολιθωμά, καθώς υπολογίζεται πως βρίσκεται στη γη εδώ και 80 εκατομμύρια χρόνια! Μάλιστα, οι ιχθυολόγοι λένε πως το συγκεκριμένο είδος είναι ένα από τα μόλις δύο είδη που εξακολουθούν να υπάρχουν στον πλανήτη από την περίοδο εκείνη. Ο καρχαρίας προσφέρθηκε αρχικά σε ιχθυολόγους για περαιτέρω μελέτη, όμως, άγνωστο γιατί, οι επιστήμονες δεν το πήραν, οπότε το ψάρι θανατώθηκε και το κρέας του πουλήθηκε πολύ ακριβά.

*Ο δεινός σας
ρεϊφόρτερ*

Ο Π υ ρ σ ό ς
18 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2015

ΣΚΕΨΕΙΣ & ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

από μια

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ

Στις διακοπές των Χριστουγέννων που πέρασαν το Πνευματικό Κέντρο Νεότητας της Κοίμησης της Θεοτόκου Κορίνθου ανέβασε μια θεατρική παράσταση-αφιέρωμα στην ηρωίδα Λέλα Καραγιάννη, τη Μπουμπουλίνα της Κατοχής για τα 70 χρόνια από την εκτέλεσή της από τους Γερμανούς. Σ' αυτή την παράσταση υποδύθηκα κι εγώ έναν μικρό ρόλο μιας όμως μεγάλης ηρωίδας-συνεργάτιδας της πρωταγωνίστριας. Ήταν η Ηρώ Κωνσταντοπούλου, ο 17χρονος άγγελος που οι Γερμανοί της στέρψαν τη ζωή για την αντιστασιακή δράση της με τόσες σφαίρες όσα και τα χρόνια της.

Δεν θέλω να σας κουράσω με ιστορικά και βιογραφικά στοιχεία για την ηρωίδα και τους άλλους ήρωες, όσο να σας μεταφέρω τις εμπειρίες μου από τη συμμετοχή μου σ' αυτή την παράσταση που ήταν τόσο εποικοδομητικές όσο και αξέχαστες. Πρώτα-πρώτα λοιπόν αποκόμισα γνώσεις για μια σχεδόν άγνωστη Ελληνίδα των χρόνων της κατοχής που όμως η φήμη της στους Γερμανούς την είχε αναδείξει σε «κατάσκοπο των Βαλκανίων», αφού περιέβαλλε με απόλυτη μυστικότητα και οργάνωση ενός ολόκληρου κατασκοπευτικού δικτύου Άγγλους και Αυστραλούς φυγάδες-αιχμαλώτους και τους φυγάδευε στη Μέση Ανατολή. Θαύμασα το θάρρος της, την ευστροφία της, την αγάπη της για τον άνθρωπο και ράγιζε η καρδιά μου για την κατάδοσή της και την αυτοθυσία της. Ένωσα μάλιστα υπερήφανη που τέτοιες γυναίκες έζησαν και έδρασαν στην πατρίδα μου σε ώρες δύσκολες βοηθώντας με το δικό τους τρόπο στην απελευθέρωσή της από τους κατακτητές.

Έπειτα μέσα από τις πρόβες του θεατρικού απέκτησα κι άλλες στοιχειώδεις γνώσεις ηθοποιίας, σκηνοθεσίας, ενδυματολογίας κ.ά. που πιστεύω μελλοντικά να μου χρησιμεύσουν, αν μάλιστα γίνω εκπαιδευτικός. Επίσης αναπτύχθηκε μέσα μου ένα ωραίο αίσθημα μέσα από τη συλλογική προσπάθεια, τη συνεργασία και την αλληλοβοήθεια για έναν κοινό και τόσο όμορφο σκοπό. Ένωσα ικανοποίηση που αξιοποιούσα δημιουργικά τον ελεύθερο χρόνο μου, που έκανα γνωριμίες και φιλίες με καινούρια πρόσωπα, που πέρασα τόσο ευχάριστες και εύθυμες στιγμές κατά τη διάρκεια της προετοιμασίας της παράστασης. Μια γλυκιά

αγωνία και μια διαρκής αναμονή με διακατείχε όλο αυτό το διάστημα για την επιτυχία αυτού του σκοπού, που είχαμε αφιερώσει τόσες ώρες τόσοι άνθρωποι, μικρά παιδιά, μαθητές, φοιτητές, εργαζόμενοι και οικογενειάρχες. Ένας θίασος πενήντα ατόμων με τόσες διαφορετικές ηλικίες και χαρακτήρες!

Επόμενο λοιπόν ήταν να υπάρχει και ένταση, άγχος, διάφορες δυσκολίες, καθώς μάλιστα ο χρόνος μας πίεζε ασφυκτικά. Έπρεπε μέσα σε δυο μήνες να γίνει η εκμάθηση μεγάλων ρόλων και να διδαχθεί η ερμηνεία τους σε τόσα άτομα αλλά και να επιλυθούν τόσα άλλα θέματα. Ευτυχώς

υπήρχε βέβαια προηγούμενη εμπειρία από άλλες θεατρικές παραστάσεις σ' αυτό το χώρο αλλά τα ξενύχτια ήταν αδιαπραγμάτευτα. Πού βρήκαμε τέτοια δύναμη και σύμπνοια ώστε να ξεπερνάμε την κόυραση και τις δυσκολίες; Νομίζω πως ο θεός μας την έδινε, γιατί ο σκοπός μας ήταν ιερός. Και χάρη σ' Αυτόν στο τέλος μας αποζημίωσε το αποτέλεσμα. Η παράσταση ήταν υπέροχη! Το νιώσαμε από τα χειροκροτήματα, τα καλά λόγια των ομιλητών, τα συγχαρητήρια και τις

εντυπώσεις του κοινού που κατέκλυσε την αίθουσα. Αλλά και όλοι μας προσπαθήσαμε μέρα με τη μέρα να δίνουμε τον καλύτερό μας εαυτό, ώστε να μην έχει η παράστασή μας σε τίποτα να ζηλέψει έναν επαγγελματικό θίασο.

Άλλωστε «η Λέλα Καραγιάννη» δεν ήταν μόνο μια θεατρική παράσταση. Ήταν ένα ολοζώντανο μάθημα ιστορίας και παρουσίας συμβόλων αγωνιστικότητας και αυτοθυσίας για την πατρίδα. Και μάλιστα σε μια εποχή που αυτή η ένδοξη πατρίδα δεινοπαθεί, δυσφημίζεται και συκοφαντείται νομίζω πως η αξία της ήταν ακόμη μεγαλύτερη, γιατί σήκωσε το εθνικό μας φρόνημα μια σπιθαμή ψηλότερα. Ίσως τέτοια πρότυπα να ανοίξουν το δρόμο για τη μελλοντική ευτυχία της Ελλάδας μας! Εγώ πάντως περιμένω με χαρά την επόμενη θεατρική παράσταση, για να βοηθήσω ακόμη περισσότερο, αν η μελέτη μου το επιτρέψει του χρόνου, παραμονές πανελλαδικών εξετάσεων.

Παναγιώτα Κουρκουλιώτη, Β' Λυκείου

Ο Π υ ρ σ ό ς
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2015 19

ΞΕΝΟΓΛΩΣΣΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ:

Αγγλικά

What is your opinion about NMA*'s proposal to ban smoking in public areas?

In my opinion, this proposal is very interesting because it will stop serious health problems, such as asthma, bronchitis and colds that smokers and non-smokers who live with smokers frequently suffer from. If a total ban on smoking is imposed in public areas, for example, our health will be protected.

Although, I believe that in the beginning smoking mustn't be banned suddenly everywhere but just in a few places because people are addicted to it. So, smoking must be banned at first in cafés, hotels and other close spaces. Secondly, conferences about smoking must be organized for young people, parents and the elderly. Also, we all have to start thinking about our health more.

Μαρία Κεμερλή & Δέσπ. Σκορδά, Γ΄ Γυμνασίου
Επιμέλεια: κ. Χρυσ. Σουρμπάτη, Εκπ/κός

Περίληψη στα ελληνικά

Ποια η γνώμη σας για την απαγόρευση από τον Εθνικό Ιατρικό Σύλλογο του καπνίσματος στους δημόσιους χώρους;

Η πρόταση αυτή είναι πολύ ενδιαφέρουσα, γιατί θα σταματήσει σοβαρά προβλήματα υγείας, απ' τα οποία πάσχουν καπνιστές και παθητικοί καπνιστές. Ωστόσο, πιστεύω πως το κάπνισμα θα πρέπει να μην απαγορευτεί ξαφνικά παντού. Επίσης, πρέπει να διοργανωθούν σχετικά συνέδρια για νέους και ενήλικες.

* NMA=National Medical Association

ΞΕΝΟΓΛΩΣΣΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ:

Ιταλικά

Τί είναι η ιταλική γλώσσα

La lingua italiana è uno dei numerosi volgari, cioè lingue parlate dal popolo, che dopo il caduto del Impero Romano si andarono formando al tutto il territorio del Impero stesso e in particolare nella penisola italica.

Είναι ο όρισμός που μαθαίνουν οι μικροί μαθηταί στο δημοτικό σχολείο στην Ιταλία.
Η μετάφρασις στα ελληνικά είναι:

Η ιταλική γλώσσα είναι ένα από τα πολλά λαϊκά ιδιώματα, δηλαδή γλώσσες που μιλούσε ο λαός, οι οποίες μετά την πτώσι της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας σχηματίσθησαν προοδευτικά σ' όλη την έκτασι της αυτοκρατορίας εκείνης και ιδιαίτερα στην ιταλική χερσόνησο.

Το γλωσσικό ιδίωμα του δυτικού τμήματος της περιοχής της Τοσκάνης έγινε σιγά-σιγά, χάρις στους διάσημους λογοτέχνες, η γλώσσα της Ρώμης, έγινε αυτό που συνηθίζουν να λένε οι Ιταλοί *lingua toscana in bocca romana* (τοσκανική γλώσσα σε ρωμαϊκό στόμα) και αυτή είναι η νεώτερη και σύγχρονη μας ιταλική γλώσσα. Πρέπει όμως να σημειωθεί ότι ακόμα και σήμερα οι τοπικές διάλεκτοι στην Ιταλία είναι αρκετά ζωντανές. Διαφέρουν σημαντικά από την επίσημη ιταλική γλώσσα και είναι δυσνόητες ή και ακατανόητες από τους μη ντόπιους στην κάθε περιοχή. Η περισσότερη κατανοητή είναι η διάλεκτος της Βενετίας, όπου οι λόγιοι προσπαθούν να την διατηρήσουν ζωντανή. Την έχουν ως επίσημη γλώσσα ακόμη και σε τοπικά επιστημονικά συνέδρια.

Νικ. Κοντοσόπουλος
Δρ. Φιλοσοφίας - Γλωσσολόγος

(Μας τό έστειλε ορμώμενος από την ιταλική σελίδα που έπιμελήθηκαν μαθητές μας στο προηγούμενο τεύχος. Τόν ευχαριστούμε.)

«Σχολικός Βοτανικός Κήπος»

Όπως κάθε χρόνο, έτσι και φέτος ξεκινήσαμε γεμάτοι ανυπομονησία το νέο περιβαλλοντικό μας πρόγραμμα. Οι πρώτες συναντήσεις της Περιβαλλοντικής Ομάδας μας είχαν διερευνητικό χαρακτήρα και μέσα από παιχνιδιώδεις δραστηριότητες πρώτα πρώτα μάδαμε το δέμα μας, που φέτος είναι «Ο Σχολικός Βοτανικός Κήπος», κι ύστερα όλα τα μέλη γνωρίσαμε καλύτερα ο ένας τον άλλο.

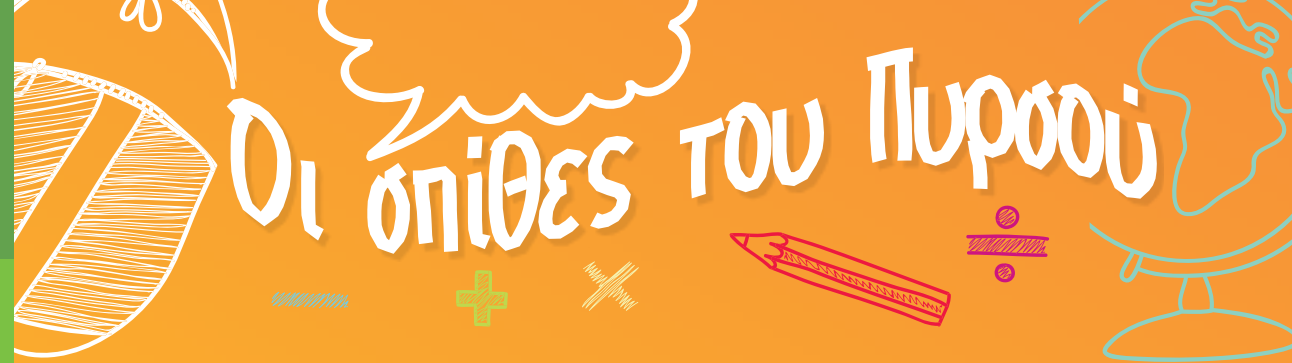
Μέχρι το τέλος της χρονιάς, λοιπόν, θα ασχοληθούμε με τη βαθύτερη μελέτη των φυτών μέσα από εργασίες, δραστηριότητες και παιχνίδια. Για να καταλάβουμε όλοι την έννοια του Βοτανικού Κήπου, συλλέξαμε μερικές πληροφορίες, τις οποίες σας παραθέτουμε:

Ο Βοτανικός Κήπος λειτουργεί σαν ένα ζωντανό μουσείο που εκθέτει συλλογές φυτών με σκοπό τη διατήρηση και την επιστημονική έρευνα της χλωριδικής βιοποικιλότητας, αλλά και προωθεί την εκπαίδευση των πολιτών πάνω σ' αυτό το θέμα. Οι βοτανικοί κήποι συνήθως διατηρούν φυτά προερχόμενα απ' όλο τον κόσμο, προκαλώντας την περιέργεια των επισκεπτών. Έτσι, ορισμένοι βοτανικοί κήποι είναι εξειδικευμένοι στη διατήρηση ιδιαίτερων συλλογών.

Κατηγορίες φυτών που μπορεί να βρει κανείς σ' ένα Βοτανικό Κήπο είναι οι θάμνοι, τα οπωροφόρα δέντρα, οι

φοίνικες, οι καλαμιές και φυσικά καλλωπιστικά φυτά. Όσον αφορά εμάς, σκοπός μας είναι, με αφορμή το θέμα μας, να ασχοληθούμε με την ομαδοποίηση και την ταξινόμηση των φυτών του κήπου μας και να μάθουμε πιο πολλά στοιχεία γι' αυτή. Επίσης, επιθυμία μας είναι να κάνουμε τον σχολικό κήπο μας έναν χώρο, όπου πιο εύκολα πλέον θα μπορούν και άλλοι να περιηγηθούν και να γνωρίσουν τα φυτά.

Έτσι, γεμάτοι περιέργεια ξεκινήσαμε ήδη το ταξίδι στον κόσμο της γνώσης, μέσα από αυτή την ετήσια δραστηριότητα που προσφέρει το Σχολείο μας, ώστε να ψυχαγωγηθούμε και παράλληλα να αποκτήσουμε χρήσιμες γνώσεις.

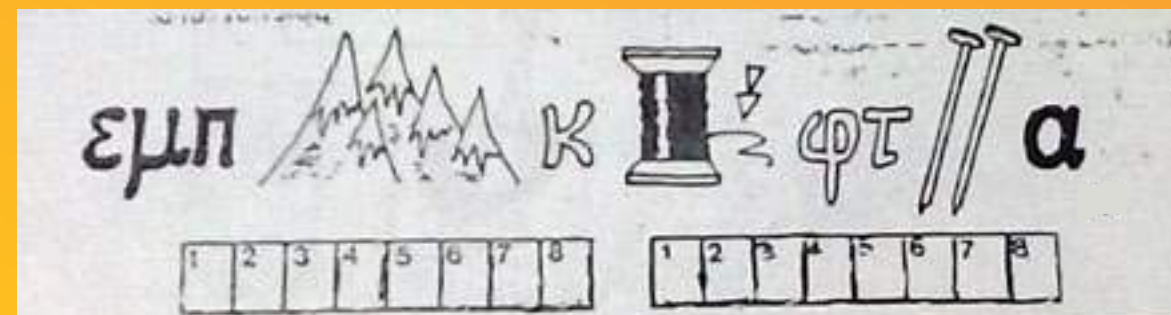

1) Σας προτείνουμε ένα παραδοσιακό παιχνίδι: «Άναψε μου το κεράκι»

Στον χώρο που παίζεται αυτό το παιχνίδι οι παίκτες ορίζουν σε κύκλο τόσα σημεία όσα είναι ο αριθμός τους μείον ένα. Οι παίκτες ξεκινούν να τραγουδούν ένα τραγούδι. Μόλις το τελειώσουν, τρέχουν να προλάβουν να πάρουν δέση στα σημεία. Αυτός που δεν θα βρει δέση, γυρίζει με τη ειρρά στους υπόλοιπους λέγοντας: «Άναψέ μου το κεράκι!» Ο κάθε παίκτης τού απαντά: «Στην παρακάτω παραστιά!» Εκείνοι που στέκονται στα σημεία πρέπει να αλλάζουν δέσεις μεταξύ τους γρήγορα, προσέχοντας να μην τους πιάσει το σημείο αυτός που είναι στη μέση. Αν αυτός προλάβει, το παιχνίδι συνεχίζεται με το νέο παιδί που μπαίνει στη μέση.

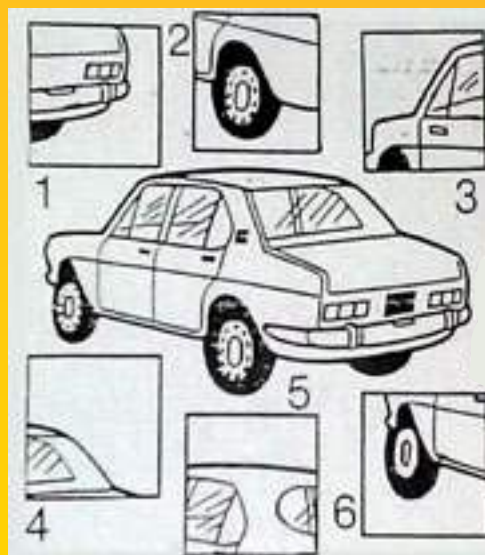
2) REBUS

Κάθε σκίτσο κρύβει μια λέξη. Συνδυάστε την με τα γράμματα που σας δίνονται και βρείτε την κρυμμένη φράση (χωρίς να λαμβάνετε υπόψη σας τη σωστή ορθογραφία)!

3) ΤΑ ΚΑΡΕ

Από τα έξι καδράκια μόνο το ένα αντιστοιχεί ακριβώς σε κάποιο κομμάτι του αυτοκινήτου. Ποιο;

4) ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΛΟΓΙΚΗΣ ΣΕΙΡΑΣ

Ποιος είναι ο επόμενος αριθμός;

5) ΑΝΕΚΔΟΤΟ

Σε κάποιο σκοτεινό στενό, μέσα στην παγερή νύχτα συναντιούνται δύο άντρες. Ο ένας βγάζει το μαχαίρι του και με πνιχτή φωνή ψιθυρίζει στον άλλον:

-Τα λεφτά σου!

Ο άλλος βγάζει από την τσέπη του ένα πιστόλι και ρωτάει:

-Τι τα θες;

-Ήθελα να χαλάσω ένα πεννηντάευρο...

εκπαιδευτήρια
«ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΑΥΛΟΣ»

(ΣΤΟΝ ΙΣΘΜΟ ΤΗΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ)

Γυμνάσιο - Λύκειο

9+1 χρόνια

Οι εγγραφές
άρχισαν

Ειδικά για την
1η Γυμνασίου &
την 1η Λυκείου:

9+1

Υποτροφίες

Πληροφορίες: Τηλ.: 27410 - 29663, Κιν: 6932 659820

www.apostolospavlos.gr